

JEWISH AT HEART

"I do mitzvot without feeling," "I didn't have a choice" — does that count as a mitzvah? Does an unintentional transgression count?

On Judaism's double standard on the importance of intent

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT VAYAKHEL-PEKUDEI

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org
To download this complimentary class, visit www.JewishInsights.org

©

Published and Copyright 2023 by
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn,

NY 11213

718.221.0500

5783 - 2023

Shluchim Office

Director Rabbi Gedalya Shemtov | **Director of Development** Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zusha Greenberg

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

English

Translation and editing | Rabbi Mendel Super
Proofreading | Rabbi Mendel Levertov

French

Translation and editing | Rabbi Yahir Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout design | Mussie Wolosow
Website | Yuval Katz and Yisrael Visotszky
Administration | Mendel Greenberg

Advisory Committee:

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South Africa
Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel
Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas
Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil
Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel
Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio
Rabbi Shmuel Freidman - Bahia Blanca, Argentina
Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret, Israel
Rabbi Chaim Drukman - Lucerne, Switzerland

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

Contents

A. Shabbat And Building The Mishkan.....5

In this week's Torah reading, G-d instructs us to observe the Shabbat and build the Mishkan (Source 1). From the proximity of these commandments to each other, the Sages derived that the acts prohibited on Shabbat are those which were done in the construction of the Mishkan. Additionally, when describing the labor done in the Mishkan, the Torah calls it "calculated labor." From here the sages understand that in order for an act to be prohibited it must be done with full intent.

Most rabbinic authorities maintain that one is not liable for any Torah prohibition without purposeful intent. On the other hand, a mitzvah does not need intent. Even one doing a mitzvah "unintentionally" has fulfilled the mitzvah. (Sources 2-3)

Why, asks the Rebbe, is there a difference between transgressions, where intent is necessary for one to be liable, and mitzvot, which are not required to be done with intent?

B. Counterintuitive.....9

Wouldn't separating from holiness be easier than connecting to it?

In reality, a mitzvah is considered a mitzvah even if performed without intent, and even if performed under coercion. For example, Rabbi Yochanan compelled his nephew to give charity, and it was considered a mitzvah (Source 4). Moreover, even a mitzvah done unknowingly is a mitzvah. If you lose a coin and a poor person finds it, it is considered a fulfillment of the mitzvah of charity (Source 5).

On the other hand, when it comes to a transgression—although the default position of the world is detachment from G-dliness—when committed unintentionally, one is not punished and has not sinned.

The Alter Rebbe explains in Tanya that the punishment for a transgression is relative to the spiritual harm caused (Source 6). Accordingly, the lack of a punishment indicates that no harm was done.

C. A Statement Which Affects The Entire Day.....14

The Rebbe explains that our morning declaration of “Modeh Ani” (“I acknowledge”) is a declaration of our connection to G-d that sets the tone for the duration of the entire day. Therefore, when we act by rote during the rest of the day, we retain this general intent which we declared in the morning. A similar concept exists in the laws of marriage: giving a ring after speaking about marriage effects a legal marriage (Source 7).

With a transgression, on the other hand, so long as you didn't explicitly intend on violating a prohibition, it is not a transgression, because it was done unintentionally. The morning declaration of “Modeh Ani” is also a statement which negates the intent to transgress. Even regarding mitzvot, a statement to the opposite effect would invalidate an act (Source 8).

Even if you don't say “Modeh Ani,” the inner desire to do the right thing is still there, and even if you do a mitzvah without feeling and intent, it still comes from that desire that every Jew has to do the right thing, and it is therefore considered a mitzvah.

Introduction

Moses comes down from the mountain and commands the Jews two very important mitzvot: Shabbat and building the Mishkan. From the proximity of these commandments to each other, the sages derive many laws.

In this talk, the Rebbe delves into the essential difference between fulfilling a mitzvah and transgressing, in relation to the intent behind the action.

A class on intent and action, and the faith which steers our entire day.

השיעור לפרשת ויקהל - פקודי

משיחת יום א' פ' וארא, כ"ד טבת, ה'תשכ"ג
הנחה בלתי מוגה
תורת מנחם כרך ל' ו' עמ' 40 והלאה

A. Shabbat And Building The Mishkan

Source 1 Exodus 35:1-5, 30-33

Shabbat:

Student's
pg. 3

Moses gathered the entire Jewish people and told them: "These are what G-d has commanded to do: For six days you shall work and the seventh shall be holy, a day of rest for G-d, whoever works on this day shall die. Do not kindle fire in your encampments on the Shabbat.

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהִים
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת
אִתְּכֶם. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַה' כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ
מְלָאכָה יוּמָת. לֹא תִבְעְרוּ אֵשׁ בְּכָל
מִשְׁכַּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת.

Building The Mishkan:

Moses told the entire Jewish people: "This is what G-d commanded to say: Bring from among yourselves a donation for G-d; every generous-hearted person shall bring G-d a donation of gold, silver and bronze...

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
ה' לֵאמֹר. קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה'
כָּל נָדִיב לְבוֹ יְבִיאֶה אֶת תְּרוּמַת ה'
זָהָב וְכֶסֶף וְנַחְשֵׁת...

Then Moses said to the Jewish people, "See, G-d has chosen Betzalel son of Uri, the son of Chur, of the tribe of Judah. G-d has filled him with the Spirit of G-d, with wisdom, understanding, and knowledge, and with all kinds of skills to make artistic designs for work in gold, silver and bronze, to cut and set stones, to work in wood and to engage in all kinds of Calculated work.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ
קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן
חֹר לְמִטֵּה יְהוּדָה. וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ
אֱלֹקִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת
וּבְכָל מְלָאכָה. וְלַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנַחְשֵׁת.
וּבְחֻרָשׁ אֶבֶן לְמִלֵּאת וּבְחֻרָשׁ
עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכַת מַחֲשָׁבֹת.

Owing to the proximity of these laws to each other, our Sages understood that the prohibited acts on the Shabbat are the same acts that were done in the construction of the Mishkan.

When G-d commanded the Jewish people to build a Mishkan, they needed to do 39 different acts of labor. Immediately after, G-d tells them: "Keep My Shabbat," to teach them that although the Mishkan is holy and important, the holiness of Shabbat comes first.

The Sages learned from this that these 39 acts, for example, sowing, reaping, carrying from one domain to another, etc., are the acts prohibited on Shabbat.

Calculated labor

In describing the labor required to build the Mishkan, the Torah uses the words “**calculated labor**.” This means that the acts of building and creating the Mishkan required precision, foresight, and attention to detail. They could certainly not be done haphazardly, without intent or by mistake.

The sages derive from this another Shabbat law: In order for an act to be prohibited, it must be “calculated labor,” a deliberate act. Meaning: Only a prohibited act committed on Shabbat with purposeful intent is liable as a transgression. An act done without full intent to desecrate Shabbat, like dragging a bench over the ground and “plowing” the earth as an unintended byproduct of that act, is permitted (if the “plowing” wasn’t a guaranteed result) because there was no express intent to plow; the person simply wanted to move a bench. The required deliberate intent was lacking.

>> The Rebbe

Do Transgressions Require Intent?

Student's pg. 4 Regarding the law that unintended violations are exempt from punishment, there is a disagreement among the halachic authorities. The Sheiltot maintains that this exemption only applies in the laws of Shabbat. There is a unique clause in the laws of Shabbat which says that only calculated actions are forbidden, and if a violation wasn't the person's actual intention, the act doesn't qualify as “calculated.” But in other areas of Jewish law, Sheiltot maintains that even if the violation wasn't one's express intention, he is still liable for the act. However, most halachic authorities disagree with Sheiltot and are of the opinion that unintended violations are exempt from punishment in all areas of Jewish law.

בענין הפטור של אינו מתכוון, ישנה מחלוקת הפוסקים: לדעת בעל השאלות¹ “אינו מתכוון - פטור” רק במלאכות שבת, כי בשבת הדין הוא² “מלאכת מחשבת אסרה תורה” (התורה אסרה רק מלאכה שנעשתה מתוך מחשבה), ואינו מתכוין אינו “מלאכת מחשבת”³; מה שאין כן בשאר איסורים, גם באם אינו מתכוין - כשכוונתו בפעולתו אינה לעשות את המלאכה שאסרה תורה - חייב. אבל לדעת רוב הפוסקים גם בשאר איסורים אדם שאינו מתכוון - פטור.

There is a special clause in the laws of Shabbat that only calculated actions can be considered violations. But most authorities are of the opinion that even for other areas of Jewish law, only an expressly intended action is considered a transgression. A person who didn't specifically intend the forbidden consequence, is exempt.

(1) שאילתא קה.
(2) ביצה יג, סע"ב, וש"נ.
(3) תוד"ה תלמוד - שבת קי, ב.

Do Mitzvot Require Intent?

Student's
pg. 4

Regarding positive mitzvot, there is a disagreement about whether intent is required in order to fulfill them. The consensus conclusion is that there are some types of mitzvot that are fulfilled even if the person did them without mitzvah intent. Moreover, there are some mitzvot that even if a person was compelled to do them against his will, he has still fulfilled the mitzvah.

בנוגע למצוות ישנה מחלוקת אם מצוות צריכות כוונה או אין צריכות כוונה⁴, והדין הוא (לפי כמה פוסקים)⁵ שכמה סוגי מצוות אין צריכות כוונה⁶, והיינו, שהעושה אותם בדרך ממילא, ללא כוונה לקיים את המצווה⁷ - ויתירה מזו: (בכמה מצוות) אפילו אם כופים אדם מישראל לקיים את המצווה - יצא⁸.

Source 2 Alter Rebbe, Code of Jewish Law, Orach Chaim, 60:5

Student's
pg. 5

All mitzvot require intent in order to fulfill the obligation of doing that mitzvah. If one did it without intending to fulfill his obligation, doing it in passing or with a different intent, not for this mitzvah, they have not fulfilled their biblical obligation.

Others say that mitzvot do not require intent and, even when done in passing, one has fulfilled their obligation post-facto.

כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכוֹת כְּוֹנָה לְצֵאת יְדֵי חוֹבָה בְּעִשְׂיֵית אוֹתָהּ מְצֻנָה. וְאִם עָשָׂאָה בְּלֹא כְּוֹנָה לְצֵאת יְדֵי חוֹבָתוֹ, אֲלֵא כְּמַתְעַסֵּק בְּעֵלְמָא, אוּ לְכְוֹנָה אַחֲרֵת, וְלֹא לְשֵׁם אוֹתָהּ מְצֻנָה, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָתוֹ מִן הַתּוֹרָה.

וְיֵשׁ אוֹמְרִים, שְׁמִצְוֹת אֵין צְרִיכוֹת כְּוֹנָה וְאִף הַמְתַּעַסֵּק יֵצֵא בְּדִיעְבַּד.

Source 3 Alter Rebbe, Code of Jewish Law, Orach Chaim, 475:28

Student's
pg. 5

One who ate matzah without intent, meaning he did not intend on fulfilling his obligation by eating this matzah, has fulfilled his obligation... Therefore, even if he did not wish to eat matzah and gentiles or bandits forced him to, he has fulfilled his obligation, because, even unwillingly, his body benefited from it.

אֲכַל מַצָּה בְּלֹא כְּוֹנָה, שְׁלֹא נִתְכַּוֵּן לְצֵאת יְדֵי חוֹבָתוֹ בְּאֲכִילָהּ זוֹ, יֵצֵא... וְלִפְיֵךְ אֲפִילוֹ לֹא רָצָה לְאָכּוֹל מַצָּה, וְכִפְאוּהוּ נְכָרִים אוּ לְסָטִים לְאוֹכְלָהּ, יֵצֵא יְדֵי חוֹבָתוֹ בְּאֲכִילָהּ זוֹ, כִּיּוֹן שְׁבַעַל כְּרָחוּ נִהְיָה מִמָּנָה גּוֹפּוֹ.

שאינו במצוה סתם.
(7) ראה בשו"ע אדה"ז (שם) דאין צריכות כוונה כולל "בלא כוונה לצאת י"ח אלא כמתעסק בעלמא או לכוונה אחרת ולא לשם אותה מצוה".
(8) שו"ע אדה"ז שם סתע"ה סכ"ח.

(4) ראה שו"ע אדה"ז א"ח ס"ט ס"ה. ביאור הפלוגתא ע"פ חסידות - ראה עטרת ראש בסופו.

(5) עיין ג"כ בהמסומן בשדי חמד כללים מע' מ' כלל סא ואילך.

(6) שמזוה מובן שגם סוגי המצוות שצריכות כוונה, אין זה הצורך מפני היותם מצוה (שהרי בזה כל המצוות שוות), כ"א מפני ענין מיוחד להם

>> The Rebbe

Student's With regards to intent, there is a difference
pg. 5 between positive and negative mitzvot. With a negative mitzvah, if the actor had no intent to transgress, he did not violate any prohibition at all. However, a person who performed a positive mitzvah without intent has fulfilled the mitzvah.

והיינו, שבנוגע לכוונה ישנו חילוק בין מצווה לעבירה: בעבירות - "אינו מתכוין" (אפילו על הפעולה) אינו עובר על איסור כלל, ובמצוות, גם כשעושה אותן ללא כוונה, הרי הוא יוצא ידי חובת המצווה.

B. Counterintuitive

>> The Rebbe

Separation From Holiness Should Be Easier Than Connection!

Student's This difference requires explanation.
pg. 6 Seemingly, the reverse should be true:

A mitzvah is a connection. The effect of a mitzvah is that the person performing it, and the physical items used to perform it, become connected to G-d. A transgression has the opposite effect: it disconnects the person, and any associated physical items, from G-dliness.

Before being associated with the performance of a mitzvah or with a transgression, all physical things fall under the category of *kelipat nogah*. This category is mostly negative, so all physical things are naturally closer to negativity than holiness. It therefore appears logical that it should be easier to detach something physical from G-dliness than to connect it. How then is it the case that detaching requires actual intent, while connection can be achieved even unintentionally?

וצריך ביאור: מהו טעם החילוק?
ואדרבה, לכאורה איפכא מסתברא [=
ההפך מסתבר]:

ענין המצוות הוא - צוותא וחיבור;⁹
פעולת המצווה היא - שהאדם המקיים
את המצווה, והדבר הגשמי שבו מקיים
את המצווה, נעשים קשורים עם הקב"ה.
עבירה פועלת את ההיפך: על ידי עשיית
עבירה נעשים האדם והדבר הגשמי
בפירוד מאלוקות.

הדברים הגשמיים מצד עצמם (כולל -
הגוף¹⁰ ונפש הבהמית) - קודם שנעשית
בהם מצווה או עבירה - הם תחת ממשלת
קליפת נוגה שבעולם הזה, שרובה ככולה
רע¹¹, כך שהם קרובים לרע יותר מאשר
לטוב; ולכאורה, לפי זה היה צריך להיות
קל יותר לעשות שהגשמיות תהיה דבר
נפרד מאשר לפעול בה צוותא וחיבור
לאלוקות. ואיך יתכן שכדי לפעול פירוד
בהכרח שתהיה כוונה דווקא, ואילו
צוותא וחיבור אפשר לפעול גם בלא
כוונה?

In this physical world, we are physical creatures with an ego, lusts, desires, etc. Seemingly, our default choice should be materialism, because connecting to holiness demands rising beyond ourselves, putting aside our egos. It would have made sense that in order to transgress, we don't need special intent, but to do a mitzvah, to connect with holiness, we need deliberate intent. Yet, in reality, it's precisely the opposite!

(11) תניא שם.

(9) ראה לקו"ת בחוקותי מה, ג. מז, ב. ובכ"מ.
(10) ראה הערות אדנ"ע לתניא פ"ז (בס' קיצורים והערות לתניא ס"ע קטן).

Compelled Performance

Student's Nevertheless, we are told that a mitzvah
pg. 7 can be performed even without intent. Moreover, sometimes a mitzvah can be performed even against the person's will! Regarding the mitzvah of charity, the Talmud relates how Rabbi Yochanan ben Zakai compelled—verbally—his nephews to give charity.

ואף על פי כן אומרים, שיכול להיות קיום מצווה ללא כוונה, ואפילו בדרך כפיה, וכמו במצות צדקה¹², כפי שמצינו ש"בני אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי... עשינהו שקל מינייהו לצדקה" (היה כופן בדברים וגובה מהן צדקה)¹³.

Source 4 Talmud, Baba Batra, 10a.

Student's Rabbi Yochanan saw in a dream that his sister's
pg. 7 sons needed to lose 700 gold coins [over the next year]. He compelled them [throughout the year] to give money to charity. At the end of the year, they were left with 17 [of those 700] coins [which he didn't manage to get them to donate].

The day before Yom Kippur, the caesar sent agents to seize 17 coins for taxes. Rabbi Yochanan told them: "Do not worry that they will take more from you; they only took the 17 remaining coins."

"How do you know?" they asked him. "I saw it in a dream," he answered them, and told them his dream.

מעשה בבני אחותו של רבן יוחנן בן זכאי, שראה עליהם בחלום שהם צריכים להפסיד במשך השנה שבע מאות דינרים, כפה אותם ולקח מהם ממון לצדקה. בסיום השנה נשארו אצלם שבעה עשר דינרים מאותם שבע מאות, שלא לקח מהם (הוא הצליח להתרים אותם ב-683 דינרים, מתוך השבע מאות שהוא ראה בחלומו שהם אמורים להפסיד). כִּאֲשֶׁר הִגִּיעַ עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים שָׁלְחוּ מִבֵּית הַקֵּיֶסֶר וְלָקְחוּ מֵהֶם שֶׁבַע עֶשְׂרֵי דִינָרִים (לְמַס). אָמַר לָהֶם רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי: אַל תִּפְחָדוּ שְׂמָא יִקְחוּ מִכֶּם עוֹד, שֶׁבַע עֶשְׂרֵי דִינָרִים שְׁנֹשְׂאָרוֹ אֲצִלְכֶם אוֹתָם לִקְחוּ מִכֶּם. אָמְרוּ לוֹ: מִנֵּין יוֹדֵעַ אַתָּה? אָמַר לָהֶם: חֲלוֹם רָאִיתִי עֲלֵיכֶם, וְסִפֵּר לָהֶם אֵת חֲלוֹמוֹ.

We see from here that although Rabbi Yochanan had to compel his nephews to give charity, in Heaven it was considered the mitzvah of charity, and the government only came after the 17 remaining coins.

>> The Rebbe

Student's
pg. 8

We even find that the mitzvah of charity can be fulfilled without a person's knowledge. The law is that if a person loses a coin and a poor person finds it and derives sustenance from it, the one who lost it has fulfilled the mitzvah of charity, since ultimately he provided the poor person with sustenance. This creates a connection with G-d, even though the person had no intent or knowledge—a physical act without any spiritual element!

ויתירה מזו: קיום מצות הצדקה יכול להיות שלא בידיעתו כלל - באופן ש"מאבד סלע מתוך ידו ומצאה עני והלך ונתפרנס בה"¹⁴ (כיון שבפועל "אתה החיית את נפש העני"¹⁵), ועל ידי זה נעשה צוותא וחיבור עם הקב"ה, בה בשעה שאין בזה מחשבה וכוונה, היינו, שזוהי פעולה גשמית ללא ענין רוחני כלל!

Source 5 Rashi, Leviticus 5:17

Student's
pg. 8

Rabbi Elazar son of Azaryah says: When you are cutting your produce in your field and you forget some in the field, the verse says, "for this you shall be blessed ..." (Deuteronomy 24). The Torah blesses one who unwittingly did a mitzvah. From here we can say that if a person was carrying a coin in their clothing and it fell out and was found by a poor person, G-d rewards him.

רבי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, כִּי תִקְצַר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עִמָּךְ בְּשָׂדֶךָ הָרִי הוּא אוֹמֵר לְמַעַן יִבְרַכְךָ וְגו' (דברים כד) - קִבַּע הַכֶּתוּב בְּרַכָּה לְמִי שֶׁבָּאת עַל יְדוֹ מִצְוָה בְּלֹא יָדַע - אָמַר מַעֲתָהּ, הִיָּתָה סֶלַע צְרוּרָה בְּכַנְפָיו וְנִפְלָה הֵימָנוּ וּמִצָּאָה הָעֲנִי וְנִתְפָּרְנָם בָּהּ, הָרִי הַקָּב"ה קוֹבֵעַ לוֹ בְּרַכָּה.

Here the point is even stronger. The loser doesn't even know that his money reached a poor person. Still, this is considered a fulfillment of the mitzvah of charity. Clearly, an unintentional mitzvah counts!

>> The Rebbe

An Unintentional Transgression Is No Transgression!

Student's
pg. 8

Regarding transgression, even though material matters are naturally separated from G-dliness, and a physical act of transgression was performed

ואילו בנוגע לעבירה שעל ידה נעשה פירוד מאלוקות - הנה אף שעניני העולם מצד עצמם הם באופן של פירוד

Student's
pg. 9

with them, since the transgression was unintentional, it has no effect. Not only is the person exempt from punishment, but even a transgression is not considered to have occurred, and the action has no negative metaphysical effect at all.

מאלוקות, אף על פי כן, למרות שישנה פעולת המעשה בדבר גשמי, ויתירה מזו, בדבר חומרי, ועד לדבר האסור, הנה כיון שאינו מתכוין, הרי הוא פטור, ולא זו בלבד שפטור מעונש, אלא אין כאן דבר איסור כלל, ולא נעשה שום פגם.

Source 6 Tanya, end of chap. 24, footnote

Student's
pg. 9

The various purifying processes and punishments in purgatory or in this world [i.e., the suffering of the soul in purgatory or one's suffering in this world, whose purpose is to purify the soul], correspond to the extent and specific nature of the blemish caused by the sin in the soul and in its source in the supernal worlds.

Each transgression has its appropriate punishment, for the purpose of cleansing and removing the stain and the blemish caused by that specific sin.

Similarly, the blemish caused by the sins carrying the penalty of death at the hands of heaven or *karet* varies from one sin to another.

וְלִפִּי עֶרְךָ וְחִלּוּקֵי בְּחִינַת הַפְּגָם
בְּנַפְשׁ וּבְשָׂרָהּ בְּעֲלִיּוֹנִים, פְּגָם
הַמֵּתְהוֹה עַל-יְדֵי עֲבֵרָה אַחַת -
שׁוֹנָה מִהַפְּגָם הַמֵּתְהוֹה מִעֲבֵרָה
אַחֶרֶת, כִּי הֵם חִלּוּקֵי בְּחִינַת
הַמִּירוּק וְהַעוֹנֵשׁ בְּגִיהוֹם אוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה - הַיְסוּרִים שְׂאֵדָם סוֹבֵל
בְּגִיהוֹם אוֹ בְּעוֹלָם-הַזֶּה, הַמֵּיַעֲדִים
לְנִקּוּת אֶת נַפְשׁוֹ - לְכָל עוֹן וְחַטָּא
עֲנֵשׁ מִיַּחַד.

וּמִטְרַת הָעֲנָשִׁים הֵם: לְמַדָּק
וְלַהַעֲבִיר הַלְּכָלוֹךְ וְהַפְּגָם שְׁנַעֲשׂוּ
בְּנַפְשׁ וּבְשָׂרָהּ.

The Alter Rebbe explains that not all transgressions are equal. Some harm a person's relationship with G-d more than others, and they take more time and effort to rectify than less severe transgressions.

We see that the punishment for a transgression reveals the extent of the harm done by that transgression. If an unintentional transgression is not liable for punishment, we must say that no harm has been done, for if there was, there would need to be a way to repair that harm.

>> The Rebbe

Student's
pg. 9

The Alter Rebbe states in Tanya that the punishment is commensurate with the negative metaphysical effect of the transgression. Therefore, the absence of any punishment proves that the act had no effect at all, for had there been some effect there would have been at least a light punishment.

Seemingly, the reverse should be true.

כמובן מדברי אדמו"ר הזקן בתניא¹⁶
שהעונש הוא לפי ערך הפגם, ואם כן,
כיון שאין עונש, הרי זו הוכחה שאין
פגם כלל, כי, אילו היה איזה פגם, היה
צריך להיות על כל פנים עונש קל.
ולכאורה - איפכא מסתברא!

C. A Statement Which Affects The Entire Day

>> The Rebbe

Modeh Ani

Student's
pg. 10 The explanation:

At the beginning of the day every Jew connects themselves to G-d through reciting Modeh Ani and other prayers, and this forges a connection with G-d that lasts all day. Therefore, even if the individual later performed a mitzvah act without any intent, that act is infused with the connection with G-d forged at the beginning of the day. This is similar to a law regarding consecrating a woman for marriage: If a man and woman were talking about marriage and in the middle the man gave the woman a valuable item without explicitly saying that it is for the purpose of consecrating her for marriage, the woman is still consecrated to be his wife.

Source 7 Talmud, Kiddushin, 6a

Student's
pg. 10 One who was discussing marriage or divorce with a woman and then gave her a bill of divorce or a wedding ring without explicitly stating his intent, Rabbi Yosei says it is sufficient. Rabbi Yehudah says in the name of Shmuel that this is only when they were discussing that subject.

והביאור בזה:

כיון שבתחילת היום, מקשר כל אחד ואחת מישראל את עצמו עם הקב"ה, על ידי אמירת "מודה אני" וכדומה¹⁷ - הנה על ידי זה מקושר הוא עם הקב"ה על כל היום, ולכן, אפילו אם בפועל לאחרי זה (בפעולות פרטיות) אינו מכוון לעשות את המצווה, מכל מקום יש בפעולת המצווה החיבור עם אלוקות שבהתחלת היום (ועל דרך שבקידושין, אם "עסוקין באותו ענין", והאיש נותן לאשה פרוטה מבלי לומר שנותן לה לשם קידושין - הרי היא מקודשת לו¹⁸).

הִיָּה מְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה עַל עֵסָקִי
גִּיטָה וְקִידוּשִׁיהָ וְנָתַן לָהּ גִּיטָה
וְקִידוּשִׁיהָ וְלֹא פִירַשׁ, רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר דָּיו... אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר
שְׁמוּאֵל וְהוּא שְׁעָסוּקִין בְּאוֹתוֹ עֲנִין.

¹⁷ כשישם אל לבו שהמלך הגדול מלך מלכי המלכים הקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו.. מיד יגיע אליו היראה כו" - שזהו היסוד וההתחלה ("השכמת הבוקר") של כללות עבודת האדם (מהנחה בלתי מוגה).

¹⁸ וכפי שמאריך רבינו הזקן ש"זה כלל גדול.. כמ"ש (תהלים טז, ח) שויתי ה' לנגדי תמיד, כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול וכו', ומסיים,

Marriage and divorce are very important issues. The rabbis required that everything be done in a clear manner with no room for misunderstanding. The Talmud gives a fascinating case: A Man and Women are talking about marriage and then the man gives the woman a ring without saying a word. The law is that this constitutes a valid act of marriage because their prior conversation shows their intent.

The Rebbe learns a lesson from here regarding the “Modeh Ani” prayer. When a person begins their day declaring their connection with G-d, that demonstrates that all their good deeds throughout the day are for the sake of a mitzvah. This can be compared to the case of the husband who gave his wife a ring following a conversation about marriage that demonstrated his desire to connect his life with hers.

>> The Rebbe

An Undermining Proclamation

Student's
pg. 11

This is the case only for positive mitzvot. For transgressions, however, if the person didn't expressly intend to violate a prohibition, the action isn't a transgression. Such a non-purposeful act is like a body without a soul. In addition, as a result of saying Modeh Ani and the like at the beginning of the day, we have at least a subconscious intent contrary to the transgression. All authorities, even those who maintain that mitzvot don't require intent, concede that if a person had a specific intention not to fulfill a mitzvah, they haven't fulfilled it, and the same should be true for transgressions—intention not to transgress should mean that the act can't be considered a transgression.

אלא שכן הוא רק בנוגע למצוות. מה שאין כן בנוגע לעבירה: כל זמן שאינו מכוון בפירוש לפעולה (שעל ידה עוברים איסור), "אינו מתכוון" - אין זו עבירה, כי א) אין בפעולתו שום כוונה, נפש לגוף הפעולה¹⁹, שעל ידי זה תיעשה לעבירה; ב) יתירה מזו - על ידי זה שבתחילת היום אמר "מודה אני" וכדומה, יש לו (כל היום, בהעלם על כל פנים) כוונה שהיא להיפך מענין ה"עבירה". ועל דרך שהכל מודים (אפילו הדעות שמצוות אין צריכות כוונה) שאם יש לו בשעת המצווה כוונה הפכית, ומכוון בפירוש שלא לצאת, אינו יוצא ידי חובת מצווה זו²⁰, וכן הוא בנוגע לכוונה הפכית של עבירה.

Source 8 Alter Rebbe, Code of Jewish Law, Orach Chaim, 489:12

Student's
pg. 11

Even according to those who say that mitzvot do not require intent to fulfill the obligation, nevertheless if one explicitly intended not to fulfill their obligation, they certainly haven't fulfilled it against their will.

שְׂאֵף לְהַאֲמִירִים שְׂמִצְוֹת אֵין צְרִיכוֹת פְּנוּנָה לְצֵאת בְּיַד חוֹבְתוֹ מְכַל מְקוֹם כְּשֶׁמְכַוֵּין בְּפִירוּשׁ שְׁלֵא לְצֵאת בְּיַד חוֹבְתוֹ בְּנֻדְאֵי אֵינוֹ יוֹצֵא בְּעַל פְּרָחוֹ.

(20) שו"ע אדה"ז אורח חיים סתפ"ט סי"ב.

(18) קידושין ה, א.
(19) ע"ד המבואר בדרמ"צ ריש מצות וידוי ותשובה (לה, ב).

Jewish law rules that one who does the act of a mitzvah but explicitly wishes not to fulfill the mitzvah, has not done a mitzvah. Like the case of the person forced to eat matzah, if he does so unwillingly, only because he was forced, he has fulfilled the mitzvah, because mitzvot do not require intent. However, if he explicitly has in mind that when he eats the matzah it will not be for the mitzvah, he has indeed not done a mitzvah.

The Rebbe learns the opposite from here. A Jew's "Modeh Ani" prayer is a clear declaration that they want to be connected to G-d. Thus, even if they transgress during that day, this shouldn't count as a transgression.

>> The Rebbe

Even Without Modeh Ani

Student's
pg. 12

There is still a point that requires further clarification. The laws that mitzvot don't require intent and that unintended transgressions aren't punishable are true for all Jews, even those that didn't begin the day with an act of connection to G-d, and didn't even say Modeh Ani. Why does the aforementioned difference between positive mitzvot and transgressions apply to such a Jew as well?

The truth is that each and every Jew deep in his soul wishes to do good. This desire may be subconscious, but it is still a practical reality, so it renders the person "occupied in this matter." This can be compared to a law concerning sacrifices, that even if the Kohanim lack the required intent while offering the sacrifices, "the Rabbinic court imposes

אך עדיין צריך להבין: הדין שמצוות אין צריכות כוונה והדין שבעבירות אינו מתכוון פטור - ישנם בכל אחד ואחת מישראל, אפילו מי שלא עשה בתחילת היום פעולה כלשהי כדי לקשר עצמו עם הקב"ה, ואפילו לא אמר "מודה אני"²¹; מדוע גם בנוגע ליהודי כזה ישנו החילוק האמור בדיון אינו מתכוון בין מצוות לעבירות?

אך האמת היא, שכל אחד ואחת מישראל, בפנימיות נפשו יש לו רצון לעשות טוב²². ואף שרצון זה הוא אצלו בהעלם - הרי הוא קשור גם עם עניניו שבפועל²³, ולכן הרי זה על דרך "עסוקין באותו ענין". ובדוגמת ועל דרך בקרבנות, שאפילו אם הכהנים אינם מכוונים את הכוונות שצריכות להיות בהקרבת הקרבנות, מכל מקום "לב בית דין מתנה עליהם"²⁴ - מצד ההתמסרות הפנימית של כל אחד

האונס) מהני (מפני פנימיות רצונו; ולכן לא מהני האמירה באנסוהו לגרש שלא כדין).
24) זבחים ו, ב. - וראה ברש"י שם ד"ה קרבנות: "ואפילו לא ידע השוחט מה הן". ויותר מזה בפיה"מ ריש זבחים (ובהרע"ב שם) דאפילו נשחט שלא לשמן. וכבר הקשו ע"ז ממנחות (עח, ב). וראה פנים מאירות, חק נתן ועוד לזבחים. ואכ"מ.

21) ויתירה מזה: אפילו אם יש לו כוונה הפכית מ"שויתי ה' לנגדי תמיד" - כידוע תורת הבעש"ט (ראה תו"מ חכ"ו ס"ע 4. וש"י) על הפסוק (ירמ" כג, כד) "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה'", שמפרש זה בניהותא: "אם יסתר איש במסתרים ואני", היינו, שהוא מציאות לעצמו, אזי "לא אראנו", כביכול, שדוחק רגלי השכינה (מהנחה בלתי מוגה).
22) רמב"ם הל' גירושין ספ"ב.
23) וכמוכן מהדין ברמב"ם שם שאמירתו "רוצה אני" (אף שהיא מצד

Student's the intent on them.” Since at our core
pg. 12 we all wish to follow the instructions of the court, their imposition of intent is effective and it is considered as if the Kohanim themselves have the proper intent.

Student's This is why mitzvot don't require intent,
pg. 13 because every Jew is considered to be “occupied in this matter.” When we do a mitzvah, even without intent, our true desire is to devote ourselves to G-d. As a result, this forges a connection with G-d. The connection is akin to the initial *eirusin* stage of marriage, and it will eventually lead to the final stage of *nisuin*, as the verse states regarding the Jewish people and G-d in the Messianic era, “on that day you shall call Me ‘my man,’ and not just ‘my husband.’” May we merit this speedily in our days.

משיחת יום א' פ' וארא, כ"ד טבת, ה'תשכ"ג
הנחה בלתי מוגה
תורת מנחם כרך ל"ו ע' 40

ואחת לבית דין (ולפסק-דין שלהם),
מהני תנאי בית דין וחשיב כאילו
הכהנים עצמם מכוונים²⁵.

ולכן מצוות אין צריכות כוונה, כי בכל
אחד ואחת מישראל עשיית המצוה
שלו היא בגדר “עסוקין באותו ענין”,
ובשעה שעושה מצוה, אפילו בלא
כוונה²⁶, הרי בפנימיות רצונו מוסר הוא
להקב"ה את גופו וחלקו בעולם, ונעשה
אצלו צוותא וחיבור עם הקב"ה²⁷ -
באופן של אירוסין, המביאים לאחרי
זה לידי נישואין, ועד כמו שכתוב²⁸
“ביום ההוא גו' תקראי אישי ולא
תקראי לי עוד בעלי”, בביאת משיח
צדקנו בקרוב ממש.

הפכית (מהנחה בלתי מוגה).
27) וכדברי רבינו הזקן, בעל ההילולא (אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ע'
שפד (נעתק ב"היום יום" כה תמוז). שם ע' תקמז (נעתק ב"היום יום" כא
סיון) ועוד: יהודי אינו יכול ואינו רוצה להיות נפרד מאלקות (מהנחה
בלתי מוגה).
28) הושע (ב, יח), שזהו עילוי לגבי תחלת הנישואין שעד"ג" כי בוועליך
גו" (ישעי' נד, ה). וראה שמו"ר ספ"טו), כי אם "ככלה בבית חמי" (כתובות
עא, סע"ב).

25) והא דבכמה ענינים צריך שיאמר רוצה אני או שצ"ל לב ב"ד מתנה
(ואין מספיק פנימיות רצונו) - זהו גדר ופרט נוסף בענינים אלה על שאר
המצוות. ועד שישנם מצוות שכוונה גלויה מעכבת גם בדיעבד (וכמו תפלה
(ראה תו"מ חכ"ט ס"ע 47 ואילך. וש"נ)), ועד שישנם מצוות שכולם אך
כוונה - חובות הלבבות.
26) כלומר: שעושה מעשה סתם, ללא כוונה, ובלבד שאין לו כוונה
הפכית (להכעיס) במעשה פרטי זה (שאו אינו יוצא י"ח (כ"ל ס"א)),
וכמו בקרבנות, שאם יש לו כוונה הפכית בעת הקרבת הקרבן, לא מהני
הענין ד"לב ב"ד מתנה עליהם", ואת - אפילו אם בענין אחר יש לו כוונה